159. ПОЈАЊЕ

- (Гал. глава 6., стих 8.)
- (На глас бр. 27.)
- 1. Богу и Исусу цели
- Живот ваш жртвујте сви! Јер ни један, к'о Му с' преда
- Неће с' кајат', том' сљеди
- Радост сва Без јада, После боја мир свагда.
- 2. Који овде много сеје,
 - Пожњети ће много там' Кад би многи то чинили
- К'о што Господ јавља нам: Сеј'о б' тад' Многи рад' К'о што Господ хоће благ.
 - 3. К'о што звезде там' на небу Сјају нашој земљи сад:
 - Тако, који у том свету
- На част Богу сеје рад', Лепо ће Светлит' се Као звезде, јасне све.
 - 4. Како ј' важно да тежимо Тамо, децо Бож'ја сви!

Зато смо ми овде сви,

- Да тај позив разгледимо Зашто смо на земљи ми:
- Не да би Овде ми Част и новац текли сви;
 - 5. Спасење нам да градимо,

Да таштини не сљедимо, Жеље да презремо ми;

Јер свет сав, Новац, част Напосљетку ће с' распаст'.

6. Кад би Христу ми живили

Свако време, сваки дан

Тело Њем' у жртву дали (Римљ. гл. 12. 1.)

И сносили муке, срам.

Тад' сав страх Није јак; - С' нам' је Господ, бранич благ.

7. Зато, моја мила браћо,

За Исуса све дајте;

Љуб'те уде све сиротне,

Детињски се предајте:

Љуб'те се, Све више! Спасу је то најдраже;

8. Љубав нек се јако множи,

Љубав дела нек чини;

Љубав уде нека краси,

Да с' у нам' Спас настани!

Добро ј' тад', Љубве жар Даје вери моћ свагдар.

9. Блажен ли је живот, браћо,

Кад нас љуб'ве крепи слад!

Љубав носи слабе уде

К' савршенству тежи рад';

Радује с' Искрено Сада овде и вечно.

10. Где се љубав изоставља

Ту је мртво, празно све;

Ту се Господ заборавља

И све тешко тад' иде:

Напредак Губи с' тад, Спотиче се онај свак'.

11. Зато нам се борит, ваља,

Ђаво љубав квари рад',

Жели љуб'ве жар погасит'

И радост у Христу сад,

Да не би Овде ми Теб', Господе, живили!

12. Ко' сад Спаса њежно љуби,

Не радује с' таштинам',

Радује се Њег'вом дару,

Тај је блажен, радостан.

Благо том, Јер ће он У блажених доспет' дом!